

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendkívül alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közéleti iroda (városház,
földszint 7. sz. íde küldendők
a kéziratok)

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. •• Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Kozma László.

Egymásután dőlnek ki közéletünk mezejéből legjobbjaink. Ismét eltemették egy *igazi embert*, aki a szó legnemesebb értelmében rászolgált e névre, aki a munkát tartotta élete legszebb feladatának és aki lankadatlan tevékenységgel szolgált minden nemes eszmét.

Hosszas szenvedéstől váltotta meg a halál Kozma Lászlót, a debreczeni országos tanítói árvaház csak nemrégiben nyugalmazott igazgatóját. Régen tudtuk, hogy élete menthetetlen. Hasztalan állottak őrt felette hitvesének ön-feláldozó ápolása és az orvosi tudomány hatalma, napról-napra fogyott és folytonos munkában elfaradt lelke pihenőre vágyott.

Kozma László hivatalát nemesen töltötte be. A népszerűségi terén nagy érdemeket szerzett. Tanult, világos fő volt és ami nemessé és tartalmassá tette életét, az erő volt, áldott meleg szíve, mely a könnyek és szenvedések láttára nem oszokodott, hanem cselekedett. Igazgatói állásában valódi, nemesen érző édes atya volt a gondjaira bízott növendékeknek. Nemcsak elméjüket művelte, hanem szívüket is nemesítette példájával, szerető gondjával, beléjük oltva példájával a kötelességek teljesítését. Családi élete templom volt, melynek oltárán tiszta fényvel égett a szeretet örökklámpája. Gyermekei nem voltak, de mindig gondjába vett egy-egy árvát, akinek a jövőjéről szeretettel gondoskodott. De gyermekeinek tekintete a vezetésére bízott árvaház összes növendékeit, akiket szeretetteljes fejelemmel nevelt és akik halásan szerették azt a nemes gondolkodású és mélyen érző szívet, aki ma elfáradva a kötelességek után megtért pihenőre az anyaföldre, melyet lelkének izzó szeretetével szeretett.

Kozma László azon kevesek közé tartozott, akik az élet munkamezején nem hangos szóval, hanem annál áldásosabban haladnak. Eszmékért, idealokért küzdött és nemrégiben még vastermesztével és elméjének erősségével szolgálta a tanügyet és az emberszeretet műveit. De a betegség megállította a cselekvés terén. Napról-napra láttuk őszébb és őszébb esni a dolgozni vágyó embert. Harca is kelt a kórral, mely azonban erősebb volt, mint életkedve és azok vágya, akik még sokat vártak tetterős kezétől. És aki annyit fáradozott, annyit dolgozott, ma fehér arccal, lehunyott szemekkel pihen a ravatalon, mely mellett elborulva áll városunk egész társadalma, mely benne egy hű munkásá vesztette el . . .

Ferfikora delén érte el a végzet Kozma Lászlót, abban a korban, midőn az igazi férfi szellemi tevékenysége legértékesebb és legmaradandóbb. Emlékezetét azonban megőrizi így is alkotásai, melyeknek rugója mindenha az általános emberszeretet volt.

És most, amidőn szép és tevékeny lelke elszállott a világegyetem urához, nekünk csak az a szomorú kötelesség jut osztályrészül kihílt porhüvelyénél, hogy sirjunk, zokogjunk elmulása felett. Hintsük be sirlakít virággal, melyet annyira szeretett és könnyekkel, melyeket megérdemel. Kívánjuk hamvadó testének csendes pihenést és az örök életbe szállásolt jó ember lelkének méltó helyet odafent a csillagos hazában.

Áldás emlékedre!

Koncz Ákos.

A villamos vasut megnyitása.

A helyi vasut villamos üzemének megnyitása csütörtökön történt. A megnyitási ünnepélyre a miniszter kiküldöttével együtt Arad, Nagyvárad és Temesvár képviselői is megjelentek. A hivatalos eljárás a városház tanácstermében folyt le, melyet Koromzay Frigyes vasuti- és hajózási főfelügyelő vezetett. Majd megkezdődött a bejárás, majd megnézte a bizottság a villamos-telepet, honnan az egész bizottság visszament a városházára, hol Stettina József dr. államtitkár a helyi villamos vasutat megnyitottnak jelentette ki, mire Domahidy Elemér főispán röviden megköszönte az államtitkárnak a megnyitáshoz tett fáradozását.

A hivatalos eljárás befejezése után a helyi vasut igazgatósága fényes ebédet adott a meghívottak tiszteletére. Az asztalfőn Stettina József államtitkár volt, ott láttuk Domahidy Elemér főispánt, Kovács József polgármestert, Telbisz Károly dr. udvarit anácst, temesvári, Varjassi Lajos kir. tanácsos aradi polgármestereket, Mihaleics ezredest, Bonde Ferenc nagyváradai főjegyzőt, Dobieczky Sándor országgyűlési képviselőt, a helyi vasut elnökét, Paczák Kálmán ezredest, Kotányi Zsigmond máv. igazgatót, Koromzay Frigyes vasuti- és hajózási főfelügyelőt, Kovács Gyula alispánt, Mándy Lajos miniszteri tanácsost, Uhlarik Béla üzletvezetőt, Fábrý Sándor az arad-csanádi vasutak igazgatóját, Sarlott Domokos aradi főkapitányt, a városi tanácsot és Debreczen vezető embereit és a helyisajtó képviselőit.

A kitünő ebéd negyedik fogásánál Stettina József dr. államtitkár a következő tartalmat tőszótt mondta:

A tizenkilencedik századnak két hatalmas találánya van. Az egyik a század elején született, ez a gőzerőnek a közlekedés szolgálatába állítása; a másik a század végén született, ez a villamosított állította úgy a világot, mint a közlekedés szolgálatába. Ma, ennek a két közlekedési faktornak a harcát szemléljük. Debreczen városa, amely régen bevezette a közlekedés gőzüzemmel vont eszközét, áttért a közegészségügyi s a szépségügyi követelményeknek megfelelőbb villamos üzemre. Ez utóbbi üzem a vizsgálat bizottság konstataciója szerint bevált, igazságtan bántak azok a szakemberek, akik ennek az üzemnek a lebonyolítására hivatottak s most egy jól megtervezett és jól be-

fejezett munka ünnepepét üljük. Tisztelt uraim, a magyar ember, amikor ünnepepét ül, első gondolatá a legelső magyar ember felé száll. (Az egész társaság fölemelkedik.) Poharamat apostoli királyunkra, I. Ferentéz József ő felségére emelem.

A közönség lelkesen éljenzett, a zenekar tust húzott s a felszés zajának csillapultával Dobieczyk Sándor orsz. képviselő, a helyi vasúttársaság elnöke állott föl, aki első-sorban Urbán Adolf kir. tanácsosnak a debreczeni villamos vasut létesítése körül szerzett érdemeit mellátta, majd bejelentette, hogy Hieronymi Károly kereskedelmiügyi miniszter a következő táviratot küldte a mai ünnepségre:

Nagyságos

DOBIECZYK SÁNDOR urnak
a debreczeni városi vasut elnökének
Debreczen.

Más irányu elfoglaltságom folytán őszinte sajnálatomra a debreczeni városi villamos vasut ünnepély megnyitására személyesen részt nem vehetek. Felkérem azonban Stettina József államtitkár urat, hogy képviselőtemben megjelenjen sziveskedjék.

HIERONYMI.

Azt fejtette azután a szónok, hogy a kormány módot nyújt a városoknak arra, hogy közgazdasági gócpontok legyenek. — Kéri a miniszter képviselőt, tolmácsolja haláljukat a miniszternek ezert a tendenciáért. Stettina államtitkár éltesével végzi a tószját, hogy még sokáig résztvegyen az ország kormányzatában és támogassa nagy munkásságában Hieronymi minisztert.

Mándy Lajos miniszteri tanácsos Debreczen város közönséget, Domahidy Elemér főispánt és Kovács József polgármestert éltette.

Kovács József polgármester emelkedett ezután szólásra. Pohárköszöntőjében elmondja: mennyi nagy, nehéz küzdelemmel járt e vasut létesítése, aminek most mindannyiath örülnek. Sok küzdelemmel, nehéz munkával jutott ez a dolog odáig, hogy ma a megnyitás ünnepepét ülheti a vasut igazgatósága és vele Debreczen város közönsége. Ennek az eredménynek elérésében főerde me a helyi vasut igazgatóságának, élen Dobieczyk Sándorral, Urbán Adóffal és igen nagy részben Mándy Lajossal, akiknek kitartó, erős, küzdelmes nagy munkája hozta életre a vasutat. Ő érték őríti hoharát, az Isten éltesse őket.

Dobieczyk Sándor orsz. képviselő tószjátában a füstös városokat, ezek között különösen a mostani ünnepségen képviselt Áradot, Nagyváradot és Temesvárt s ezek küldőitei köszöntőite föl.

Telbisz Károly udvari tanácsos, temesvári polgármester a villamos vasut városfejlesztő jelentőségéről beszelt és annak az óhajának adott kifejezést, hogy a ma megnyitott villamos vasut Debreczen városával együtt fejlődjék és mozdítsa elő Debreczen felvirágoztatását.

Mihálcics Károly eredes szellemes pohárköszöntőjében meginterpelláta Dobieczykt, hogy ha olyan elragadtatással beszél a füstös városokról, miért vitte el a kisvasutat füstöt? Bucsuztatót mond a füstös kisvasut ravatala fölött s azt kívánja, hogy a konzervatívizmus a haladás közepett is tartsa meg a jogait s hogy tisztelében álljon a multak emléke.

Ezután Nemess Sándor, a vasúttársaság titkára olvasta föl az üdvözlő sürgönyöket. Kálmán Gusztáv államtitkár, Láng Lajos v. b. t. t. és Bakonyi Sainu, Debreczen város országgyűlési képviselői, Szirmay Rikárd dr., Landán császári tanácsos, a bécsi közúti vasut igazgatója sürgönyileg üdvözölték a vasúttársaságot és sajnálatuknak adtak

kifejezést, amiért a mai ünnepségre nem jöhettek Debreczenbe.

Kovács József, Debreczen város polgármestere meglehangu pohárköszöntőben éltette a társörvényhatóságok polgármestereit. Különösen örül, — mondta — hogy a körülmények idehozták Nagyvárad, Árad és Temesvár polgármestereit. Életeti őket s kívánja, hogy minden lehetőség szerint minden ügyben a városok fölemelésében és érdekeiért folytatott küzdelemben egymás mellett égy csatasorban találkozzanak, hogy vállukat összevetve, egyesült erővel dolgozhassanak, küzdhessenek városaik javáért.

Varjassy Lajos aradi polgármester válaszolt most Kovács József üdvözetére. A banketeken — így kezdte tószját — mindig a legjobb egyetértésben vagyunk, a legszebb igéretetek tesszük egymásnak, de amikor tulajdonképen tenni kelléni válainait a városok érdekében, akkor mindjárt szembe kerülünk. Ma a városok kulturája, gazdasági létesítményei képezik az ország fundamentumát. Ha a városok nemcsak ígérk az ünnepélyes alkalmakkor egymás érdekeinek a támogatását, hanem be is váltják ezeket a fogadalmakat, az összefogóznak s a parlamentben olyan férfiakal képviselöletik magukat, akik tudnak is, akarnak is dolgozni a városok érdekében, akkor nyert ügyük van. A városok egyetértésére, egyesült működésére s a most kifejezésre juttatott érzelmek maradandóságára emeli poharát.

Ezután Szávay Gyulát kívánta hallani a terem s a zajos felhívásnak és az államtitkár trefás nógatásának eleget téve, felszólat Szávay.

— Az államtitkár ur — kezdte Szávay — oly nyájnsan biztató arcal ösztöni őt a felszólalásra, hogy az, aki a hivatalos hivatali pragmatikát ismeri, a legszigorúbb parancsnak is beillik, felszólat tehát, az előrehaladt idő dacára, mert maga is helyesli, hogy addig égy ilyen fontos intézményt a magas miniszterium ne ismerjen el befejezettnek, mig maga a kamara is nem nyilatkozik. A kamara azonban, szokása szerint, reflektál minden előző véleményre, sorra veszi tehát az előző felszólalók szakvéleményeit. Kezdi az államtitkár. — Azt mondta, hogy eddig Debreczenben gőzüzem volt, most jön a fejlődöttebb villamorkozak. Ha arra célzott ezzel, hogy eddig a közügyek Debreczenben gőzerővel mentek, ugy némi helyreigazító véleményt kénytelen adni s idézi a város közserletében álló polgármestereinek imént hallott jelmondatát: „lassan, nyugodtan!“ Igen, a gőzfürdőben, a gőzmosodában és gőzkenyérgyárban gőzerővel ment minden, de ugy a közdolgokban eddig is — villanyerő dolgozott, persze rövidzárlatokkal. Bizonyítja ezt Mihálcics ezredes ur katonai szigora, aki imént rendelte el a konzervatívizmust s a katonai követelmények előtt üdvös meghajolni. Már ami Dobieczyk Sándor felszólalásá illeti, a füstör, a gyárakról, akármennyi jóakarot ment is füstbe, haladunk mi s el fogjuk érni meg Temesvárt is, csak arra kéri fel kedves szomszédját, Telbisz polgármestert, hogy álljon meg a városával addig, mig elérhetjük, mert az nem lehet cél s nem is emberséges, hogy Debreczen egészen holtra fasszák. Van minekünk gyárunk különben elég és se kenyérért, se kolbászért, sem hordóért, se szappanért, de még koporsóért se megütnék a szomszédba, mert van mindener gyárunk s ha akarunk, még kéfének is a magunkét vesszük be. Abban pedig egyáltalában nem ért egyet Dobieczykvval, amit Urbán tanácsosór mondott. Szép mese az a vasuti munkásról, meg a padlásszobáról, meg arról, hogy 14 év mulva előveszi az ágy alól a cilinderét s annyi munka után nagy ur lesz valaki, mint villamos-

gazda, de kénytelen elárulni, — hogy ő a közbenső idő alatt is látta tanácsost sokszor Pesten irigylésreméltó cilianderben és nagyon jó hangulatokban. Nem csodálja különben, hogy Dobieczyk így tévedett Urbánban, mert már Petőfi is rosszul ismerte, mikor azt írta róla, hogy: „Komor, mogorva férfiú volt Urbán”. A vitéz ezredet arra kéri, hogy ne kommandirozzon itt konzervatívizmust. Hej, valamikor Stolicánál ő se volt valami konzervatív harcos, hanem ugyancsak agresszív hős, ott a mellén azok az érdemkeresztek ezt mondják. S mi most még csak káplárok és ősmesterek vagyunk, de mind ezredesek akarunk lenni, hát csak hadd legyünk modernnek, agresszívnek, haladó az „előre” vezényszó alatt. Délvidék nagy szellemi és hatalmi Herkulésének, Telbisz polgármesternek igaza van Gambetta idézetével: ha csak egy cipőt is csinál valaki jól, hazafiúi alkotást tesz, ezt követjük és vigyázunk a kapláfára, hogy tul ne menjünk rajta. De az a sok energia, mely mint a földre szorult földgáz, szorong a közelében, ugyancsak megkívánja, hogy olyan vaskezü, okos, erős gépészek álljanak a kítőró nyílásoknál, mint ezek a hatalmas polgármesterek, akiket öröm nézni, így egy rakásos. Nagy meglepéssel hallja, hogy a mai műtanrendőri eljárás sikerült és a villamosnak elég a villánya, — hogy ne volna elég, mikor Stettina államtitkár idején és felvilányoz mindent. Bizony a Falriga tündérmeséje az, ami itt történt s ez már nem is a kamara, hanem a poézis birodalmába tartozik; a taliga átváltozott messzeszű tündérikasszonnyá, villamossá. Ez nagy ünnepség nekünk; hallja, hogy ezer számára jött a távirat s száz száma üdvözlő Debreczent a sok államtitkár. Ezek csak távirati államtitkárok, az igazi az, aki itt van. Őt élte.

Domahidy Elemér főispán köszönetet mond a helyi vasut társaságnak a vendéglátásért s a házigazdát kívánja éltetni. Előbb azonban annak az óhajának ad kifejezést, hogy Debreczen városának és a vasutársaságnak az a meleg összeülekezése, amelynek itt a fehér asztalnál voltak tanúi, állandó maradjon, amíg csak ebben a városban a sárga villamos kocsi közlekednek. A multban voltak félreértések, nézetkülönbségek, sőt surlódások is a város és a vasutársaság között, de ezek a mai napon megszűntek. Megengedi, hogy a társaság nagy áldozatot hozott, de az áldozathozatalból Debreczen város is kivette a maga részét. Meg van győződve róla, hogy a vállalat vezetői átérzik a jövőben azokat a kívánalmakat, melyek a város érdekeit vannak hivatva szolgálni és nem fognak elzárkózni a közzségséget képező óhajok elől. És vice-versa: a város is méltányos lesz a részvénytársaság kívánalmaival szemben. A vendégszerető házigazdát élte: Dobieczyk Sándort, aki ismerve Debreczen város igényeit, első sorban egykezett azokat honorálni. Dobieczyk Sándor bebizonyította, hogy ma is úgy érez Debreczen iránt, mint amikor e város képviselője volt. (Lelkes eljenzés.)

Fábrý Sándor aradi vasutigazgató, Bordé Ferenc nagyváradi főjegyző és Hoványi Géza országgyűlési képviselő mondtak még ezután toasztoikat. Végeztül Stettina József államtitkár meleg hangon köszönetet mondott a fogadtatásért s arra kérte a közönséget, hogy tartsa meg jóindulatában és szeretetében az egész kereskedelemügyi minisztériumot.

A bankett ezzel véget ért s a vendégek kihajítottak az öt órai gyorsvonathoz.

Most pedig, midőn a helyivasut megnyitásáról beszél-mölünk, meg vagyunk győződve, hogy a helyivasut és a város által nagy anyagi áldozattal létrehozott fürge járasu

villamos kocsijai a forgalmat kifogástalanul fogják lebonyo-lítani. A helyivasut élén álló igazgató *Majerszky Mihály* szaktudásával, páratlan nagy buzgalomával amily sokat fáradozott a helyi vasut villamossá tételén, épp olyan lelkiismeretes buzgalommal fogja vezetni is ezen új modern alkotás egész gépezetét.

És mi hisszük, hogy rövid idő múlva új vonalak is fognak épülni a nagyobb utcákon. A város fejlődésével terjeszkedik fog a villamos vasut, mely tegnap elfoglalta útját a „kiszvonat” helyén.

A tüdőbetegségről.

A tüdőbetegség például a rettegett kolera után anynyiban különbözik, hogy amíg a kolera átlag 10 évenként fordul elő egy pár száz áldozattal, addig a tüdőbetegségnek állan-dóan 400,000 betege és évi 80,000 halottja van.

De különbözik a koleraót anynyiban is, hogy amíg a kolera ellen összefog az egész társadalom, addig a tüdő-betegek „felsegítésére” néhol még ma is divik műkedvelő előadással egybekötött táncmulatság rendezése.

Nem tulzás, ha mondom, hogy sok tüdőbeteg cse-rélne a koleraival. Mert az a rengeteg hirtelen épülő barak, helyes övintézkedések, rendszabályok és elkülönítések nyuj-tanak legalább némi reményt a felgyógyulásra, de a tüdő-betegségből felépülni, a mai viszonyok mellett, alig van reménye.

Szegény ország vagyunk. Nyomorúságunknál néha csak az egekre törő ambicióknak nagyobb. És amikor év-tizedes mulasztás póllásárol van szó, 8—10 évvel ezelőt, ezt az égető kérdést is úgy intézték el, hogy a „halal menyasszonyainak” összekoldult millióiból építettek máig három olyan drága luxus-palotát, amennyinek a költsé-geiért ötször annyi teljesen megfelelő szerényebb hajlékot lehetett volna építeni.

A mult évben egy országos bizottság alakult a tüdő-betegség terjesztése ellen. Sok olyan nevesebb tagja van, akiről minden mellékgondolat nélkül feltételezhető, hogy óhajtják és szeretnék ezt a kérdést sikeresen elintézni. Félő azonban, hogy a „megoldás” olyan lesz, mint a ko-rábbi és egy pár év múlva a legmegerőltetőbb anyagi áldozattal fog csak épühetni két vagy három, a mostá-niakhoz hasonló palota. És végeredményül a legjobb eset-ben 6—800 beteget fog fejedelmi módon ellátni ez a helytelen gazdálkodás, míg a többi 39 ezer tüdőbeteg továbbra is pusztatni fog és terjesztelni fogja ennek a rettenő betegségnek a bázisait.

Pedig a helyes megoldás szinte magától következik.

Tessék a tüdőbetegség terjesztése ellen járványos in-tézkedéseket életbe léptetni. Hiszen borzalmaiban és puszt-ításában hozta hasonló járványos betegség alig is létezik. Minden város, sőt minden község állítson fel barakkokat, ahol kora tavasztól késő őszig elkülönítve lehetne tartani a betegeket, sőt egy kis higiénikus kezeléssel még sokan meg is gyógyulnának. Mivel pedig majd minden városnak és községnek van egy kis fas helye, liget vagy erdő, ahol a barakkokat fel lehetne állítani, összehasonlíthatatlan ke-vesebbe kerülne és ugyanazt nyujtaná, mint az a drága sanatórium.

Debreczen sz. kir. város közönsége ép a mult he-tekben határozta el, hogy 200,000 korona költséggel 120 betegrészre a gyönyörű fekvésű és jó levegőjű nagyerdőben sanatóriumot építtet. Ajánlom a debreczeni tanács figyelmébe, hogy próbakép építtessen az idén egy ilyen brakkot: Nagyon valószínű, hogy beválik. És ha

sikerülne, hogy Magyarország összes városaiban volna egy-egy ilyen barakk, biztos, hogy ezt a nemzeti szerencsétlenséget meg lehetne szüntetni vagy legalább is nagyon leaszatni.

Gondolják meg, ha egy pár évi szorgos és radikális munkával csak a felére aszantanók a megbetegedettek és elhaltak számát, úgy évente 400,000, löbnyire fiatal embert lehetne megmenteni az életnek és a társadalomnak.

M. S.

Hírek.

— **A központi választmány megalakulása.** A központi választmány tagjai f. hónap 14-én tartott ülésben letette a hivatalos esküt és megalakította az összejáró küldöttségeket. A küldöttségek ekképpen alakultak meg: a Péterfi-utcán, elnök: Sinka Sándor, tagok: Szilágyi Bálint, Thieszen Arthur, a Csapó-utcán, elnök: K. Kiss József; tagok: Publik Ernő, Biczó Gyula, póttag: Radákovich Géza, a Hatvan-utcán, elnök: Török Péter, tagok: Bacsó Dezső dr., Tervey Tamás dr., póttag: Komlóssy Imre dr.; a Piac-utcán, elnök: Fejér Ferenc dr., tagok: Nagy Sándor, dr. Szücs Géza, póttag: Csalth Sándor dr.; a Varga-utcán, elnök: Kocsár Gábor dr., tagok: Pálffy Gábor, Körösi Kálmán, póttag: Bilkei Kövesdi Imre; a Kossuth-utcán, elnök: Rickl Antal, tagok: Balás Ödön, Sz. Szabó László, póttag: Kovács József dr. A központi választmány kitűzte az összejáró idejét március 27, 28 és 29. napjaira.

— **Esküdtétel.** Barna Tibor rendőrfelügyelő véglegesítve, a hivatalos esküt a héten letette.

— **A csendőrlaktanya építése.** A csendőrlaktanya építése ügyében ülést tartott a héten egy vegyes bizottság Kovács József polgármester elnöklésével. A bizottság a miniszter által kívánt módosításokat megbeszélte és az ügyet kiadta a mérnöki hivatalnak, hogy az idevonatkozó végleges tervek és költségvetést terjessze be. Az új csendőrlaktanya a régi Salétrom laktanya helyén épül fel pavillon rendszer szerint.

— **Adakozás szobrokra.** A jog- és pénzügyi bizottság azon javaslatot terjeszti a közgyűlés elé, hogy szavazzon meg a közgyűlés 1000—1000 koronát a Tisza Kálmán és Jókai Mór szobrára, ugyancsak a jog- és pénzügyi bizottság elfogadásra ajánlja dr. Erőss Lajos azon indítványát, hogy a közgyűlés hívja fel a törvényhatóságokat a Jókai szoborra adakozásra.

— **Haldózás.** Erdélyi István nyug. városi nyomdász f. hó 13-ikán elhunyt. A megboldogult nemcsak mint nyomdász töltötte be hivataát, hanem a tollat is ügyesen forgatta és a különböző életolajokban sok ügyes dolgot írt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe és azon a városi nyomda személyzete is részt vett. Áldás poraira.

— **A tüdőbeteg sanatórium ügye.** A jog- és pénzügyi bizottság a héten tartott ülésében foglalkozott a tüdőbeteg sanatórium ügyével. A bizottság azt javasolja a közgyűlésnek, hogy a sanatórium helyétől jelölje ki a sámsoni vasut vonaltól északnyugatra fekvő részt és szavazzon meg a sanatórium céljára 200,000 koronát.

— **A köztisztasági vállalkozó kérelme.** Zoltán Herman köztisztasági vállalkozó folyamodott a városhoz, hogy tekintettel a csatornázási munkálatok által okozott nagyobb munkára, adna kárpótlást. A jog- és pénzügyi bizottság a kérelmet azon javaslattal terjeszti a közgyűlés elé, hogy szavazzon meg nevezett vállalkozó részére kárpótlási díj címén 4000 koronát.

— **A nagyerdei nyári lakok bérlete.** A nagyerdei városi nyárlakok bérvételeire vonatkozó ajánlatokat f. hónap 17-ikén bontották fel. Az ajánlatok elfogadása felett a városi tanács legközelebb tartandó ülésen fog határozni.

— **Az állatvédelem érdekében.** Felhívó a a kizás, amit városunkban végbevisznek az igavonó jószággal. A csatornafelzárások szállításánál nap-nap mellett láthatjuk azt az embertelenséget, amit egyes kocsisok és fuvarosok elkövetnek jószággal. Ajánljuk ezeket az állatkínzókat a rendőrség figyelmébe.

Alapítottat 1561.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS »

KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA.

(VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készít mindenféle nyomtatványokat a legégyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett. ☺ ☺ ☺ ☺

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésesebben állíttatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközik. ☺ ☺ ☺

Tartós betűrebből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdákknak, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő alatt szolgálunk.